

Medcezir Vurmuş Denize

— ÖNDER_34 · 03 Şubat 2019

Suskunluğun ardı.
Fırtanalı dağlardır.
Baktığın yüzde.
Sen onları göremesin.
Adı duyulmayan.
Gecenin sessiz çığıdır.
Ocakla şubat ayazın gibi.
Baharların kışlara.
Döndüğü yerdir.
Hüzünün olduğu yer.

Gece zemheri karanlık.
Çok uzakta gibi aydınlık.
Sönmüş deniz feneri.
Artık yok geminin rehberi.
Yanmıyor limanın iskelenin.
Her zamanki ışıkları.
İnsanlar göç etmiş sanki.
Sokakları boş şehrin.
Hayalsetler terk edilmiş gibi.

Rüzgar bile esmiyor.
Yapraklar yerinde kımıldamıyor.
Ay ile yıldızlarda sönük.
Bu gece semada.
Medcezir vurmuş denize.
Sınırlarını çekmiş geriye.
Mavinin rengi siyak dönüşmüş.
Martılarda susmuş.
Kanat çırpıyor balık için.
Şehir kayıp kenti andırıyor